

BANDA MUNICIPAL de BARCELONA

NÚM. 3

130
ANYS
(1886-2016)

CARMINA BURANA

8 DE NOVEMBRE DE 2015
SALA 1 PAU CASALS

SALVADOR BROTONS director
ANNA FEU soprano
JORDI DOMÈNECH contratenor
LLUÍS SINTES baríton
CORAL CANTIGA
CORAL SINERA
CORAL SANT JORDI

LAUDITORI

www.auditori.cat

Lepant 150
08013 Barcelona

Segueix-nos a

Comenta aquest concert amb
#auditori #banda

BANDA MUNICIPAL de BARCELONA

SALVADOR BROTONS DIRECTOR TITULAR / HENRIE ADAMS DIRECTOR ASSISTENT

CLARINETS Àngel Errea, concertino / Natàlia Zanón, solista / Joana Altadill / Valeria Conti / Joan Estellés / Victòria González / Montserrat Margalef / José Joaquín Sánchez / Antonio Santos / Àngel Belda* / Maria Cañizares* / Javier Olmeda* / Ximo Tarín* / Rosa Mago* / Jordi Casas* / Laia Santamaría* / Javier Vilaplana, requint / Martí Guasteví, clarinet alt / José Vicente Montesinos, clarinet baix **SAXÒFONS** Juana Palop, soprano / Daniel Molina, alt solista / Marta Romero, alt / Armand Franco, tenor / José Jaime Rivera, tenor / Joan Soler, baríton **FLAUTES** Manel Reyes, solista / Vicent Cintero* / Josep Maria Llorens, flautí **OBOÈS** Pilar Bosque, solista / Jordi León / Aitor Llimerá, corn anglès **FAGOTS** Xavier Cervera, solista / Laura Guasteví* / Daniel Ortuño* **TROMPES** / Miquel Zapata, solista / Manolo Montesinos / Josep Miquel Rozalén / Oleguer Bertran* / Carles Lizondo* **TROMPETES I FISCORNS** Jesús Munuera, solista / Patricio Soler, solista / Santiago Gozábez / Jesús Pascual / José Joaquín Salvador / Carlos Herruz* **TROMBONS** Emilio Bayarri, solista / Eduard Font / Francesc Ivars / Francisco Palacios, baix **BOMBARDINS** Rubén Zuriaga, solista / David Pantín **TUBES** Antonio Chelvi, solista / Daniel Llosà* / Alberto Vázquez* **TIMBALES** Rafael Reig, solista **PERCUSSIÓ** Mateu Caballé, solista / Ferran Carceller* / Carme Garrigó* / Neus Fontestad* / Francisco Montañés* / Salvador Soler* **CONTRABAIXOS** Antoni Cubedo / Cristina Membrive* **PIANO** Marc Garcia* / Medir Bonachi* **DIRECTOR TÈCNIC** Joan Xicola **COORDINADORA EXECUTIVA** Susanna Gamisel **ENCARREGAT DE LA BANDA** Josep Miquel Rozalén **ARXIVER** Àlex Fernández **SERVEIS AUXILIARS** Produccions d'Espectacles de Carrer, S.L.

* col·laborador

PROGRAMA 3

NOVEMBRE DE 2015

DIUMENGE 8

18h

Salvador Brotons director

Anna Feu soprano

Jordi Domènech contratenor

Lluís Sintès baríton

Coral Cantiga (Josep Prats director)

Coral Sinera (Oriol Castanyer director)

Coral Sant Jordi (Lluís Vila director)

1/ CARL ORFF
Munic 1895 – 1982

***Carmina Burana* (1937)**
Instrumentació de Juan Vicente Mas Quiles

Fortuna Imperatrix Mundi

1. O Fortuna
2. Fortune plango vulnere

Primo vere

3. Veris leta facies
4. Omnia sol temperat
5. Ecce gratum

Uf dem anger

6. Tanz
7. Floret silva
8. Chramer, gip die varwe mir
9. Swaz hie gat umbe
10. Were diu werlt alle min

In Taberna

11. Estuans interius
12. Olim lacus colueram
13. Ego sum abbas Cucaniensis
14. In taberna quando sumus

Cour d'amours

15. Amor volat undique
16. Dies, nox et omnia
17. Stetit puella
18. Circa mea pectora
19. Si puer cum puellula
20. Veni, veni, venias
21. In trutina mentis dubia
22. Tempus est iocundum
23. Dilcissime

Blanziflor et Helena

24. Ave formosissima
25. O Fortuna

La durada aproximada del concert és de 65 minuts sense pausa

Mitjà patrocinador

Agrairíem que apaguéssiu els mòbils, desactivéssiu les alarmes sonores i continguéssiu els estossecs. Un mocador redueix notablement el soroll.

EL PUNT AVUI+

SALVADOR BROTONS

director

Fotografia → © May Zircus

Com a compositor ha escrit més de 130 obres majoritàriament orquestrals i de cambra i ha guanyat diversos guardons, entre ells el Premio Orquesta Nacional de España (1977), el Premi Jove d'Or (1980), el Premi Ciutat de Barcelona (1983 i 1986), el Southeastern Composers League Award (1986), el Madison University Flute Choir Composition Award (1987) i el Premi Reina Sofia de Composició (1991). Un bon nombre de les seves obres han estat editades i també enregistrades en diversos CD, tant a Europa com als EUA.

Al nostre país ha estat director titular de l'Orquestra Simfònica de Balears "Ciutat de Palma" (1997-2001; 2009-2013) i de la Simfònica del Vallès (1997-2002). Des del 1991 és director titular de la Vancouver Symphony (Estat de Washington) i, actualment, també és director titular de la Banda Municipal de Barcelona. Com a convidat ha dirigit diverses orquestres a Israel, Alemanya, Xina, Bèlgica, Corea, França, Itàlia, Mèxic, els EUA i en el nostre país. A més compagina una intensa agenda com a director d'orquestra amb la composició d'un bon nombre d'encàrrecs d'obres de tot gènere.

COMENTARI

Ana Mª Dávila

Sens dubte, *Carmina Burana*, del muniquès Carl Orff, és un dels grans èxits de la música universal. Hi ha qui troba que és una obra sobrevalorada i hi ha qui creu que els seus atractius justifiquen la seva fama.

Orff va escriure la seva obra més popular entre 1935 i 1936. L'èxit de l'estrena, el 8 de juny de 1936, en una versió escenificada, a l'Òpera de Frankfurt sota la direcció de Bertil Wetzelsberger el va convèncer: havia trobat el seu camí com a creador, el seu estil personal. «Tot el que he escrit fins ara i que per desgràcia vostès han publicat, pot destruir-se. Amb *Carmina Burana* s'inicien les meves obres completes», així ho va fer saber al seu editor Schott. L'hàbil tractament del ritme, amb una escriptura instrumental efectista, sobretot per a la percussió; melodies que es recorden tot d'una, just acabades de sentir –i que, sovint, semblen subjectes de fugues inexistents–, de tan simples i senzilles com són, donen forma a una obra sorprenent. Amb aquesta “cantata escènica” amarada de neopaganisme o neoprimitivisme, Orff va captivar la societat germànica abocada al nazisme; a la postguerra –malgrat les clares simpaties del seu autor amb el nazisme– encara gaudí d'una requesta que ha durat pràcticament fins ara. Fins i tot aquells que la critiquen no qüestionen la seva força dramàtica ni l'atractiu del seu llenguatge intemporal, deliberadament arcaïtzant. Aquesta composició explica

per si sola el llenguatge del seu autor, basat en la vitalitat, en la simplicitat i en el hieratisme. Per a Orff, no té sentit desenvolupar –en el sentit tradicional– una idea musical; n'hi ha prou de repetir-la. Tampoc no l'atrau el conreu de les formes més o menys complexes; tot és senzill, amb ben pocs punts de contacte amb la tradició, d'una simplicitat que desarma, fins i tot en l'harmonia, d'una obvietat evident però també d'un efecte indiscutible.

Els textos provenen d'una selecció de cançons medievals procedents d'un monestir benedictí dels Alps bavaresos que varen ser publicades el 1847. Orff demanà al poeta Michel Hoffman que en creés un llibret, i ell va fer-lo a partir de vint-i-quatre d'aquests poemes. Cal dir que alguns dels textos medievals anaven acompanyats de melodies que Orff va ignorar, i que va subtítular la seva composició “Cançons profanes per ser cantades per cantants i cors acompanyats d'instruments, així com d'imatges màgiques”. El conjunt d'Orff queda emmarcat al principi i al final per un cor de gran efecte que invoca la fortuna (l'emperadriu del món, segons el text medieval) que governa el destí dels éssers humans, sempre imprevisible.

Carmina Burana d'Orff està dividida en tres grans escenes: “A la primavera”, “A la taverna” i “La cort d'amor”. La música reflecteix la vitalitat i fins i tot la contundència dels textos medievals, alhora que també hi trobem alguns moments realment delicats que exalten l'amor. Aquests contrastos constitueixen un altre dels atractius que tothom, també els detractors d'aquesta obra, reconeixen amb tota justícia.

FORTUNA, IMPERATRIX MUNDI

1. O Fortuna

O Fortuna,
velut Luna
statu variabilis,
semper crescis
aut decrescis;
vita detestabilis
nunc obdurat
et tunc curat
ludo mentis aciem,
egestatem,
potestatem
dissolvit ut glaciem.

Sors immanis
et inanis,
rota tu volubilis,
status malus,
vana salus
semper dissolubilis,
obumbrata
et velata
michi quoque niteris;
nunc per ludum
dorsum nudum
fero tui sceleris.

Sors salutis
et virtutis
michi nunc contraria,
est affectus
et defectus
semper in angaria.
Hac in hora
sine mora
corde pulsum tangite;
quod per sortem
sternit fortem,
mecum omnes plangite!

2. Fortune plango vulnera

Fortune plango vulnera
stillantibus ocellis,

FORTUNA, EMPERADRIU DEL MÓN

1. Oh Fortuna

Oh Fortuna
com la Lluna
de condició variable,
sempre estàs creixent
o minvant;
la vida detestable
primer atordeix,
i després estimula,
com per joc el pensament,
i dissol com si fos glaç
la pobresa
i el poder.

Sort cruel
i inútil,
roda en moviment,
de condició incerta;
salut vana
sempre dissoluble,
coberta d'ombres
i de vels,
brilles també per a mi;
ara pel joc,
de la teva maldat,
porto l'esquena nua.

La sort de la salut
i de la virtut
ara m'és contrària,
els afectes
i les mancances
vénen sempre com a cosa imposada.
En aquesta hora,
sense demora,
polseu les cordes;
les quals per atzar,
fan caure el fort,
ploreu tots amb mi!

2. Ploro les ferides de la fortuna

Ploro les ferides de la fortuna,
Amb ulls llagrimosos,

quod sua michi munera
subtrahit rebellis.
Verum est, quod legitur
fronte capillata,
sed plerumque sequitur
Occasio calvata.

In Fortune solio
sederam elatus,
prosperitatis vario
flore coronatus.
Quicquid enim florui
felix et beatus,
nunc a summo corrui
gloria privatus.

Fortune rota volvitur:
descendo minoratus;
alter in altum tollitur;
nimis exaltatus
rex sedet in vertice.
Caveat ruinam!
Nam sub axe legimus
hecubam reginam.

PRIMO VERE

3. Veris leta facies
Veris leta facies
mundo propinatur,
hiemalis acies
victa iam fugatur,
in vestitu vario
Flora principatur,
nemorum dulcisono
que cantu celebratur.

Flore fusus gremio
Phebus novo more
risum dat, hoc vario
iam stipate flore.
Zephyrus nectareo
spirans in odore;
certatim pro bravo
curramus in amore.

perquè, rebel,
em nega els seus favors.
És veritat que està escrit
que té alguns pèls al front;
però després
l'ocasió és calba.

Al tron de la fortuna
jo m'havia assegut, elevat,
coronat amb les variades flors
de la prosperitat.
I en veritat tant com vaig florir
feliç i content,
després, des del lloc més alt, vaig caure,
privat de la glòria.

La roda de la fortuna gira;
jo baixo humiliat,
un altre és portat cap amunt.
Exalçat en excés,
el rei seu al cim,
però que es guardi contra la ruïna!
Perquè sota l'eix llegim
que la reina és Hècuba.

A LA PRIMAVERA

3. El joiós rostre de la primavera
El joiós rostre de la primavera
s'ofereix al món,
la cruesa hivernal,
vençuda, ja fuig.
Amb vestits varis,
Flora governa,
la qual, amb el cant dolç dels boscos,
és celebrada.

Enganxat a la falda de Flora,
Febus, com si fos la primera vegada,
somriu davant tal varietat,
de vegetació ja atapeïda.
Zèfir bufa
amb olor de nèctar.
Amb ímpetu, pel premi,
correguem cap a l'amor.

Cytharizat canticum
dulcis Philomena,
flore rident vario
prata iam serena,
salit cetus avium
silve per amena,
chorus promit virginum
iam gaudia millena.

4. Omnia sol temperat

Omnia sol temperat
purus et subtilis,
novo mundo reserat
faciem Aprilis,
ad amorem properat
animus herilis,
et iocundis imperat
Deus puerilis.

Rerum tanta novitas
in sollemni vere
et veris auctoritas
iubet nos gaudere,
vias prebet solitas,
et in tuo vere
fides est et probitas
tuum retinere.

Ama me fideliter!
fidem meam nota:
de corde totaliter
et ex mente tota
sum presentialiter
absens in remota.
Quisquis amat taliter,
volvitur in rota.

5. Ecce gratum

Ecce gratum
et optatum
ver reducit gaudia;
purpuratum
floreit pratum,
Sol serenat omnia.
Iam iam cedant tristitia!

El dolç rossinyol
canta al so de la cítara,
amb flors variades,
somriuen els prats ja serens.
Un esbart d'ocells voleteja
pels llocs agradables del bosc,
un cor de donzelles ja ofereix
un miler de goigs.

4. El sol tot ho suavitza

El sol tot ho suavitza
pur i subtil,
al món s'obri
la nova cara d'abril;
cap a l'amor s'afanyen
els nobles sentiments,
i als feliços els comanda
el déu infantil.

Tantes coses noves
a la solemne primavera,
i l'autoritat d'aquesta,
ens manen gaudir,
ens ofereixen els mitjans habituals,
i a la teva primavera
és just i honorat
conservar allò que és teu.

Estima'm fidelment!
Observa la total fidelitat
del meu cor
i de tot el meu pensament.
És com si fos present,
encara que em trobi absent en llocs remots;
qui així estima
gira en la roda.

5. Vet aquí l'agradable primavera

Vet aquí que l'agradable
i desitjada primavera
torna a portar l'alegria;
vestit de púrpura
floreix el prat,
el sol ho asserena tot.
Que se'n vagi la tristesa!

Estas redit,
nunc recedit
Hyemis sevitia.

Iam liquescit
et decrescit
grando, nix et cetera!
Bruma fugit,
et iam sugit
ver Estatis ubera.
Illi mens est misera,
qui nec vivit,
nec lascivit
sub estatis dextera.

Gloriantur
et letantur
in melle dulcedinis,
qui conantur,
ut utantur
premio Cupidinis.
Simus iussu Cypridis
gloriantes
et letantes
pares esse Paradisi!

UF DEM ANGER

6. Tanz

7. Floret silva

Floret silva nobilis,
floribus et foliis.
Ubi est antiquus meus amicus?
Ah!
Hinc equitavit!
Eia, quis me amabit? Ah!
Floret silva undique,
nah mime gesellen ist mir wê.
Gruonet der walt allenthalben,
wâ ist min geselle also lange?
Ah!
Der ist geritten hinnen!
o wî, wer sol mich minnen? Ah!

L'estiu torna,
Ja s'allunya
la duresa de l'hivern.

Ja es fonen
i decreixen
el gel, la neu, i les altres coses;
fugen les boires,
i ja s'alleta
la primavera dels pits de l'estiu.
té un esperit miserable
qui no viu
ni gaudeix
sota la protecció de l'estiu.

Es glorifiquen
i s'alegren
en la dolçor de la mel
els qui s'esforcen
per gaudir
del premi de Cupido.
Obeïm l'ordre de Venus,
que, gloriosos
i alegres,
siguem semblants a Paris.

AL PRAT

6. Dansa

7. El bosc floreix

Floreix el magnífic bosc
amb flors i fulles.
On és el meu antic
amant?
Se'n va anar d'aquí a cavall .
Ai! Qui m'estimarà?
Floreix el bosc per tot arreu,
i jo trobo a faltar el meu amor.
El bosc sencer reverdeix,
per què el meu estimat és tan lluny?
Se'n va d'aquí a cavall
Ai! Qui m'estimarà?

8. Chramer, gip die varwe mir

Chramer, gip die varwe mir,
dien min wengel roete,
da mit ich die jungen man
an ir dank der minnenliebe noete.
Seht mich an,
jungen man!
Lat mich iu gevallen!

Minnet, tugentliche man.
Minneclliche frouwen!
Minne tuot iu hoch gemout
unde lat iuch in hohen eren schouwen.
Seht mich an
jungen man!
lat mich iu gevallen!

Wol dir, werlt, daz du bist
also freuden riche!
ich wil dir sin undertan
durch din liebe immer sicherliche.
Seht mich an,
jungen man!
lat mich iu gevallen!

9. Swaz hie gat umbe

Swaz hie gat umbe,
daz sint allez megede,
die wellent an man
alle disen sumer gan!
Ah! Sla!

Chume, chum, geselle min,
ih enbite harte din,
chume, chum, geselle min.

Suzer rosenvarwer munt,
chum un mache mich gesunt,
suzer rosenvarwer munt.

Swaz hie gat umbe,
die wellent an man
alle disen sumer gan!
Ah! Sla!

8. Mercader, dóna'm el coloret

Mercader, dóna'm el coloret
per acolorir-me les galtes,
així podré obligar els joves,
vulguin o no, a estimar-me.
Mireu-me,
joves!
Permeteu-me que us agradi!

Estimeu, homes virtuosos,
les adorables dones!
L'amor enalteix el vostre esperit
i fa que el vostre honor resplendeixi.
Mireu-me
joves!
Permeteu-me que us agradi!

A tu món, et saludo, ja que ets
tan ric en alegries.
Jo seré al teu servei
pels plaers que sempre garanteixes.
Mireu-me,
joves!
Permeteu-me que us agradi!

9. Dansa en rotllana

Aquestes noies que ballen
són totes fadrines,
diuen que volen passar sense cap home
tot aquest estiu!
Ah! Això!

Vine, vine, amor meu,
t'espero amb desig.
Vine, vine, amor meu.

Dolça boca de llavis vermells,
vine i faràs que em senti millor
dolça boca de llavis vermells.
Aquestes noies que ballen ...

10. Were diu werit alle min

Were diu werit alle min
von deme mere unze an den Rin,
des wolt ih mih darben,
daz diu chüenegin von Engellant
lege an minen armen.

IN TABERNA

11. Estuans interius

Estuans interius
ira vehementi
in amaritudine
loquor mee menti:
factus de materia,
cinis elementi
similis sum folio,
de quo ludunt venti.

Cum sit enim proprium
viro sapienti
supra petram ponere
sedem fundamenti,
stultus ego comparor
fluvio labenti,
sub eodem tramite
nunquam permanenti.

Feror ego veluti
sine nauta navis,
ut per vias aeris
vaga fertur avis.
Non me tenent vincula,
non me tenet clavis,
quero mihi similes
et adiungor pravis.

Mihi cordis gravitas
res videtur gravis;
iocus est amabilis
dulciorque favis.
Quicquid Venus imperat,
labor est suavis,
que nunquam in cordibus
habitat ignavis.

10. Si tot el món fos meu

Si tot el món fos meu
des del mar fins al Rin,
tot ho donaria
perquè la reina d'Anglaterra
jagués entre els meus braços.

A LA TAVERNA

11. Bullint per dintre

Bullint per dintre
d'ira vehement,
A mi mateix em parlo:
Fet de matèria,
Com a substància, cendra,
sóc semblant a una fulla,
amb què juga el vent.

D'home prudent
és bastir
sobre fonaments
de pedra,
jo, neci de mi, semblo
un riu que corre
i que mai no és
sota un mateix cel.

Sóc endut com
una barca sense mariner
o com pels camins de l'aire
és endut l'ocell errant.
Ni amarres no em lliguen,
ni àncora no em fixa;
i cercant els meus semblants,
em faig amb els dolents.

La serietat
em sembla cosa feixuga
i la barrila
em sembla més dolça que la mel.
Tot alló que em mana Venus
és feina agradable,
que mai no viu
en els cors tristos.

Via lata gradior
more iuventutis,
implicor et vitiis
immemor virtutis,
voluptatis avidus
magis quam salutis,
mortuus in anima
curam gero cutis.

12. Olim lacus colueram

Olim lacus colueram,
olim pulcher extiteram,
dum cignus ego fueram.
Miser, miser!
Modo niger
et ustus fortiter!

Girat, regirat garcifer;
me rogos urit fortiter,
propinat me nunc dapifer.
Miser, miser!
Modo niger
et ustus fortiter!
Nunc in scutella iaceo,
et volitare nequeo,
dentes frendentes video.
Miser, miser!
modo niger
et ustus fortiter!

13. Ego sum abbas Cucaniensis

Ego sum abbas Cucaniensis
et consilium meum est cum bibulis
et in secta Decii voluntas mea est
et cui mane me quesierit in taberna,
post vesperam nudus egredietur,
et sic denudatus veste clamabit:
Wafna, wafna!
quid fecisti sors turpissima?
Nostre vite gaudia
abstulisti omnia!

14. In taberna quando sumus

In taberna quando sumus,
non curamus quid sit humus,

Avanço pel camí ample
com escau al jovent,
i, oblidant la virtut,
em deixo enllaçar pel vicis.
Més àvid de plaer
mort d'ànima,
només penso en el cos.

12. En altre temps vivia en els llacs

En altre temps vivia en els llacs
on destacava la meva bellesa,
mentre vaig ésser cigne.
Aï, las de mi!
I ara sóc negre
i tot rostit!

Mentre el minyó em va donant voltes.
el foc em rosteix de valent,
i ara el cambrer es disposa a servir-me.
Aï, las de mi!
I ara sóc negre
I tot rostit!
Ara jec en una plàtera
i no puc volar
i veig unes dents que tot s'ho mengen.
Aï, las de mi!
I ara sóc negre
I tot rostit!

13. Jo sóc l'abat de Cucanya

Jo sóc l'abat de la Cucanya
i el meu consell està format pels bevedors
i la meva voluntat és la de la secta de Deci,
i qui a matines em busqui a la taverna,
després de l'ofici de vespres en sortirà nu
i, despullat de la seva roba, cridarà:
«Aï las, ai las!,
Què has fet, sort malvada?
T'has endut tots els goigs
de la nostra vida!»

14. Quan som a la taverna

Quan som a la taverna
poc pensem en la terra;

sed ad ludum properamus,
cui semper insudamus.
Quid agatur in taberna,
ubi nummus est pincerna,
hoc est opus ut queratur,
si quid loquar, audiatur.

Quidam ludunt, quidam bibunt,
quidam indiscrete vivunt.
Sed in ludo qui morantur,
ex his quidam denudantur,
quidam ibi vestiuntur,
quidam saccis induuntur.
Ibi nullus timet mortem
sed pro Baccho mittunt sortem.

Primo pro nummata vini,
ex hac bibunt libertini;
semel bibunt pro captivis,
post hec bibunt ter pro vivis,
quater pro christianis cunctis,
quinque pro fidelibus defunctis,
sexies pro sororibus vanis,
septies pro militibus silvanis.
Octies pro fratribus perversis,
nonies pro monachis dispersis,
decies pro navigantibus,
undecies pro discordantibus,
duodecies pro penitentibus,
tredecies pro iter agentibus.
Tam pro papa quam pro rege
bibunt omnes sine lege.

Bibit hera, bibit herus,
bibit miles, bibit clerus,
bibit ille, bibit illa,
bibit servus, cum ancilla,
bibit velox, bibit piger,
bibit albus, bibit niger,
bibit constants, bibit vagus,
bibit rudis, bibit magus.

Bibit pauper et egrotus,
bibit exul et ignotus,
bibit puer, bibit canus,

anem dret al joc,
al que sempre ens lliurem amb afany.
Alló que es fa a la taverna,
on el diner fa de coper,
això és el que cal explicar,
escolteu el que us diré.

N'hi ha que juguen, n'hi ha que beuen,
n'hi ha que viuen llicenciosament;
però dels que massa es lliuren al joc
n'hi ha que es queden despullats,
n'hi ha que es vesteixen
i n'hi ha que s'han de cobrir de sacs.
I ningú no tem la mort
i a Bacus confia la sort.

Primer es beu pel preu del vi:
aquest és el brindis del llibertí;
una vegada beuen pel captius;
i després tres pels vius,
quatre per tots els cristians junts,
i cinc pels fidels difunts,
sis per les germanes frívoles
i set pels cavallers errants,
vuit pels germans perversos
i nou pels monjos dispersos,
deu pels navegants,
onze pels discordants,
dotze pels penitents,
tretze pels caminants.
Tant pel Papa com pel rei
tothom beu sense llei.

Beu la mestressa i beu l'amo,
el cavaller i el clergue,
aquell i aquella,
i el servent i la criada,
el diligent i el drogo,
el blanc i el negre,
el quiet i l'inquiet,
l'inclute i el màgic.

El pobre i el malalt,
l'exiliat i el desconegut,
el jove i el de cabell blanc,

bibit presul et decanus,
bibit soror, bibit frater,
bibit anus, bibit mater,
bibit ista, bibit ille,
bibunt centum, bibunt mille.

Parum sexcente nummate
durant, cum immoderate
bibunt omnes sine meta,
quamvis bibant mente leta;
sic nos rodunt omnes gentes,
et sic erimus egentes.
Qui nos rodunt confundantur
et cum iustis non scribantur.

COUR D'AMOURS

15. Amor volat undique

Amor volat undique;
captus est libidine.
Iuvenes, iuvenecule
coniunguntur merito,
siqua sine socio,
caret omni gaudio,
tenet noctis infima
sub intimo.
Cordis in custodia:
Fit res amarissima.

16. Dies, nox et omnia

Dies, nox et omnia
michi sunt contraria,
virginum colloquia
me fay planszer
oy suvenz suspirer,
plu me fay temer.

O sodales, ludite,
vos qui scitis dicite
michi mesto parcite,
grand ey dolor,
attamen consulite
per voster honor.

Tua pulchra facies,

el bisbe i el degà,
la germana i el germà,
la vella, la mare,
i aquest i aquell,
i cent i mil.

Poc duren sis-cents diners
quan tothom beu
sense fi ni mesura,
per molt alegrement que begui.
per això tota la gent ens bescanta
i per això serem pobres.
Mal hagin els qui ens bescanten
i no siguin comptats entre els justos

CORT D'AMOR

15. L'amor vola pertot arreu

L'amor vola per tot arreu;
fins que el desig l'atrapa.
Minyons i donzelles
que segueixen...
Si alguna es queda sense company
també es queda sense plaer:
viu al fons de tot de la fosca
guardada per la porta
de dins de tot.
I no hi ha cosa tan amarga!

16. El dia, la nit, tot

El dia, la nit i totes les coses
em són contraris,
la conversa amb les noies
em fa plorar
o sovint em fa sospirar,
però sobretot em produeix temor.

Companyes, alegreu-me,
vosaltres que sabeu, parleu-me,
compadiu-vos de mi, que estic trist,
gran és el meu dolor,
aconselleu-me,
pel vostre honor.

El teu bell rostre

me fay planszer milies,
pectus habet glacies
a remender.
Statim vivus fierem
per un baser.

17. Stetit puella

Stetit puella
rufa tunica;
si quis eam tetigit,
tunica crepuit.
Eia!

Stetit puella
tamquam rosula;
facie splenduit,
os eius fioruit.
Eia!

18. Circa mea pectora

Circa mea pectora
multa sunt suspiria
de tua pulchritudine,
que me ledunt misere.
Mandaliet, mandaliet,
min geselle chômet niet!
Tui lucent oculi
sicut solis radii,
sicut splendor fulguris
lucem donat tenebris.
Mandaliet, mandaliet,
min Geselle chômet niet!

Vellet deus, vellent dii
quod mente proposui,
ut eius virginea
reserasset vincula.
Mandaliet, mandaliet,
min Geselle chômet niet!

19. Si puer cum puellula

Si puer cum puellula
moraretur in cellula,
felix coniunctio.
Amore suscrescente

em fa plorar mil vegades,
perquè el teu pit és de gel.
Com a remei,
a l' instant tornaria a la vida
per un bes

17. Hi havia dempeus una noia

Hi havia dempeus una noia
amb una túnica vermella;
si algú la tocava,
la túnica cruixia.
Eia!

Hi havia dempeus una noia
com una petita rosa;
la cara li resplendia
i la seva boca floria.
Ai!

18. Del meu pit

Del meu pit
brollen molts sospirs
per la teva bellesa
que em fereix miserablement.
Vés, cançó, vés, cançó.
que el meu amor no ve!
Els teus ulls llueixen
com els raigs de sol,
tal com la resplendor del llampec
dóna llum les tenebres.
Vés, cançó, vés cançó.
que l'estimat no ve!

Déu ho vulgui, vulguin-ho els déus,
allò que m'he proposat:
que podia obrir
les cadenes de la seva virginitat!
Vés, cançó, vés.
que l'estimat no ve!

19. Un noi i una donzella

Si un noi i una donzella
es queden sols en una cambreta
es fan agradosa companyia.
I amb la força creixent de l'amor

pariter e medio
avulso procul tedio,
fit ludus ineffabilis
membris, lacertis, labii,

20. Veni, veni, venias

Veni, veni, venias,
ne me mori facias!
Hyrca, hyrca, nazaza, trillirivos...

Pulchra tibi facies,
oculorum acies,
capillorum series,
o quam clara species!

Rosa rubicundior,
lilio candidior,
omnibus formosior
semper in te glorior!

21. In trutina mentis dubia

In trutina mentis dubia
fluctuant contraria:
lascivus amor et pudicitia.
Sed eligo quod video,
collum iugo prebeo:
ad iugum tamen suave transeo.

22. Tempus est iocundum

Tempus est iocundum,
o virgines!
Modo congaudete,
vos iuvenes!
Oh, totus floreo!

Iam amore virginali
totus ardeo,
novus, novus amor
est quo pereoo!

Mea me confortat
promissio,
mea me deportat
negatio.

tot seguit
es fan fugir l'avorriment,
i comença un joc inefable
de membres, braços i llavis.

20. Vine, vine, has venir

Vine, vine, has de venir
si no em vols fer morir.
Hyrca, hyrce, nazaza, trillirivos...

El teu bell rostre,
la brillantor de la teva mirada,
les trenes dels teus cabells,
oh quina radiant bellesa!

Més vermella que la rosa,
més blanca que el llir,
la més bonica de totes,
sempre en tu trobo la joia!

21. En la balança de la ment

En la vacil·lant balança de la ment
fluctuen els contraris:
l'amor sensual i el pudor.
Però jo escullo allò que veig,
i ofereixo el coll al jou;
tanmateix, em sotmeto a un jou ben agra-
dable.

22. És un temps alegre

És un temps alegre
oh donzelles!
Gaudiu ara,
joves!
Oh! Tot jo floreixo!

Per l'amor d'una donzella
tot sencer cremo,
per un amor nou,
és pel que moro.

La meva promesa
em conforta,
la meva negativa
em deprimeix.

Oh, totus floreo...

Tempore brumali
vir patiens,
animo vernali
lasciviens.
Oh, totus floreo...

Mea mecum ludit
virginitas,
mea me detrudit
simplicitas.

Oh, totus floreo!...

Veni, domicella,
cum gaudio,
veni, veni, pulchra,
iam pereo.

Oh, totus floreo!...

23. Dulcissime
Dulcissime,
totam tibi subdo me!

BLANZIFLOR ET HELENA

24. Ave formosissima
Ave formosissima,
gemma pretiosa,
ave decus virginum,
virgo gloriosa,
ave mundi luminar
ave mundi rosa,
Blanziflor et Helena,
Venus generosa!

25. O Fortuna

(Veure núm. 1)

Oh! Tot jo floreixo!...

En el mal temps
l'home és pacient,
amb l'esperit primaveral
està desitjant.
Oh! Tot jo floreixo!...

La teva virginitat
m'atrau,
la teva innocència,
em fa enrere.

Oh! Tot jo floreixo!...

Vine, donzella,
amb alegria,
vine, bonica,
que ja moro.

Oh! Tot jo floreixo!...

23. Oh, dolcíssim!
Oh, dolcíssim!,
Tota sencera em lliuro a tu.

BLANCAFORT I HELENA

24. Salve, bellíssima
Salve bellíssima,
gemma preciosa,
salve, esplendor de les donzelles,
donzella gloriosa,
salve, llum de món,
salve, rosa del món,
Blancafort i Helena,
Venus generosa!

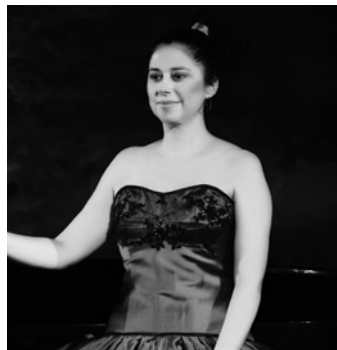
25. Oh Fortuna

(Veure núm. 1)

ANNA FEU soprano

Feu ha cantat els rols protagonistes d'òperes com *La flauta màgica*, *Cosí fan tutte* i *El rapte al serrall* de Mozart, *Giulio Cesare* de Händel, *El rat-penat* de Strauss i *Manon* de Massenet i, d'oratoris, la *Missa en Do menor* i el *Rèquiem* de Mozart, el *Te Deum* de Charpentier, *Carmina Burana* d'Orff, el *Magnificat* de Bach, el *Messies* de Händel, *El rei David* de Honneger, entre d'altres. Ho ha fet amb directors com L. Foster, A. Parrot, F. P. Decker, S. Brotons i F. Guillen o amb orquestres com la Gulbenkian de Lisboa, la Simfònica del Vallès, la de Cambra de Granollers i les de Galícia i Minsk, l'Ensemble Instrumental de Belfort, i directors d'escena com Mario Gas o Joan Font. Tot això en escenaris com L'Auditori de Barcelona, que va inaugurar com a solista amb l'OBC, el Palau de la Música Catalana, el Gran Teatre del Liceu, la Maestranza de Sevilla, el Carnegie Hall de Nova York o el Contcergebouw d'Amsterdam.

Amb l'OBC ha fet gires per Europa i els EUA amb gran èxit. També ha participat en festivals com Schleswig-Holstein, Vocalises i Avinyó i és Cap de Departament i professora de cant líric a l'Escola d'Art Dramàtic Eòlia.

JORDI DOMÈNECH contratenor

Nascut a Manlleu, va estudiar piano a Vic i Barcelona, i cant a la Royal Academy of Music i a la Guildhall School. Va debutar en un rol operístic el 1997 a l'Orfeo de Monteverdi i ha interpretat, entre d'altres, *Dido i Enees* de Purcell, *Orlando furioso* i *Bajazet* de Vivaldi, *Agripina* i *Belshazzar* de Händel, *L'incoronazione di Poppea* de Monteverdi i els papers principals de *La Catena d'Adone* de Mazzocchi, *Orfeo i Euridice* de Gluck i *L'adéu de Lucrecia Borgia* de C. Santos, *Radamisto* de Händel amb Música Angelica i *Orlando*, també de Händel, amb Al Ayre Español. Ha actuat en sales com el Musikverein de Viena, La Fenice de Venècia, el Festival d'Innsbruck, l'Òpera de Los Angeles i les millors d'Espanya.

Va debutar al Liceu amb *Giulio Cesare in Egitto* de Händel i a La Scala amb *Tatjana* de Cogh, i va tornar el 2008 amb *La Didone* de Cavalli. També canta en concert amb grups com Europa Galante i Vespres d'Arnadí, i orquestres com les d'Euskadi, Galícia, Les Palmes, Granada i Còrdova, la Wiener Akademie i la Venice Baroque. Domènech va guanyar el Premi al millor contratenor del Concurs Francesc Viñas el 1997 i és autor de composicions musicals per a infants.

LLUÍS SINTES

baríton

Nascut a Maó, va debutar al Gran Teatre del Liceu el 1992 on ja ha realitzat més d'un centenar de representacions, entre elles la gala de reinauguració amb *Turandot*, dirigit per Núria Espert. Ha cantat també a L'Auditori de Barcelona, al Palau de la Música Catalana, a l'Òpera de Sabadell i al Cicle d'Òpera a Catalunya arreu del Principat. També ha debutat amb èxit al Concertgebouw d'Amsterdam, a l'Òpera de Niça, a la Sala Molière de Lió, al Regina Margherita de Trapani, al Teatre Nacional de Caracas, a Viena, Tòquio i Xangai, a l'Historical Society Auditorium de Nova York, a l'Auditori d'Ordino, al Teatre Segura de Lima (Perú), a l'Òpera de Lviv (Ucraïna), i a les principals sales de l'Estat espanyol.

La seva discografia abasta obres com ara *Turandot*, *Carmen*, *El paradís de les muntanyes*, *Contranit*, *Oda a Verdaguer*, *García Lorca*, *Hamlet*, *Manon*, *De la tierra latina* (editat al Japó), el *Rèquiem* de Benguerel, *El Timbaler del Bruc*, *Ave Maria* (amb el gran orgue de Maó) i *Urbs i Música per a Delfos*, amb segells com Col·lumna Música, EMI-Classics, Naxos, TDK, RTVE-Música, TWO-Corporation, Discmedi-Blau o Virgin-Classics.

CORAL CANTIGA JOSEP PRATS director

L'any 1961 Leo Massó va fundar la Coral Cantiga als Lluïsos de Gràcia de Barcelona, i la va dirigir durant els primers anys. Oriol Ponsa, Edmon Colomer i –des de l'any 1981– Josep Prats han estat els seus successors. El seu repertori inclou obres a capella i moltes de les grans obres simfonicocorals de totes les èpoques i estils, que ha interpretat en col·laboració amb diverses agrupacions catalanes i estrangeres. Ha fet nombrosos enregistraments per a Catalunya Música, RNE, TVC, TVE i ha ofert concerts a les principals sales i festivals de Barcelona. Ha actuat al Palau de la Música de València, al Festival de Música Religiosa de Conca, a l'Auditorio Nacional de Madrid i en festivals internacionals celebrats a Autun, Loughborough, Flandes, etc.

Ha estat dirigida, entre d'altres, per O. Martorell, S. Mas, A. Ros Marbà, S. Brotons, M. Valdivieso, T. Pinnock, P. Cao, L. Heltay, J. Duijck, F. Eldoro, M. Leite, W. Pfaff, N. Andrenacci, D.O. Stenlund, G. Voronkov i J. Rathbone. Entre les produccions pròpies, cal destacar-ne tres sobre textos de Rilke, García Lorca i poesia en català. Darreument destaquen les col·laboracions amb M. del Mar Bonet, A. Guinovart, F. Gasull i el poeta E. Casasses.

CORAL SINERA ORIOL CASTANYER director

Nascuda als Lluïsos de Gràcia el 1968, com a secció juvenil de la Coral Cantiga, als inicis del moviment coral juvenil a Catalunya. És una coral mixta formada per una quarantena de joves entre 15 i 25 anys. El seu repertori abasta totes les èpoques i estils. Ha estat dirigida per P. Lasarte, J. Farreres, P. Vallvé, J. Canals, E. Martínez, P. Jorquera i, des del 2012, Oriol Castanyer. El cor també ha treballat amb directors de prestigi com J. Prats, N. Andrenacci, S. Brotons, L. Vilamajó, J. Duijck o P. Larraz i ha actuat en sales com el Palau de la Música Catalana, L'Auditori de Barcelona, l'Enric Granados de Lleida o el Saló de Cent de l'Ajuntament de Barcelona.

Des de fa uns anys, col·labora amb la Basílica de Santa Maria del Mar participant en la litúrgia de la Missa del Gall i interpretant el *Cant de la Sibila* (obra declarada Patrimoni Cultural Immaterial de la Humanitat per la Unesco, l'any 2010). En els últims mesos ha col·laborat amb projectes de música sacra de diferents èpoques amb diversos cors joves de Catalunya a la Segona Setmana Cantant Internacional de Vic. La coral disposa d'un repertori de més de 750 obres de tots els estils, tant conegudes com també obres poc difoses d'autors consagrats, algunes interpretacions de les quals s'han fet juntament amb altres formacions corals i instrumentals. Destaca en el seu repertori una presència notable d'obres d'autors catalans antics i contemporanis, algunes estrenades per la coral.

CORAL SANT JORDI LLUÍS VILA director

Creada el 1947 per un grup d'amics animats per Oriol Martorell, ell mateix en va assumir la direcció, no tan sols amb una manera personal d'entendre i interpretar la música, sinó també una determinada projecció social del fet musical, vinculada i compromesa amb el moment històric. La seva aportació ha estat essencial: “[...] ho hem volgut cantar tot. Des de melodies medievals gregorianes o del Llibre Vermell de Montserrat, fins a música de jazz, sense oblidar els grans músics de tots els temps.” Amb aquest esperit de Martorell, la Coral ha fet una llarga trajectòria amb més de 1.800 concerts a Catalunya, l'Estat espanyol i Europa, que l'han dut a col·laborar amb directors i compositors del prestigi de S. Celibidache, E. Toldrà, D. Ellington, A. Ros Marbà, S. Comissiona, L. Heltay, E. Colomer, L. Foster i L. Llach, entre d'altres.

La Coral continua fidel a la seva orientació inicial amb el màxim rigor tècnic i artístic a un públic el més ampli possible. Projectada al futur des de l'experiència, manté viva la il·lusió per superar els reptes, coral, amb una exigència constant per millorar el procés musical en tots els aspectes. Des de l'any 2000, el seu director titular és Lluís Vila i Casañas.